

[Skytte.]

Idet jeg i øvrigt henviser til mine bemærkninger ved første behandling af det tilsvarende lovforslag i sidste samling, skal jeg med de forbehold, jeg har taget, give tilsagn om en velvillig behandling i det kommende udvalg.

Axel Sørensen: På mit partis vegne skal jeg fremsætte nogle bemærkninger til lovforslaget vedrørende beskatning til kommunerne af faste ejendomme, til lovforslaget om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen og til det af det konservative parti og venstre fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Lovforslag om beskatning til kommunerne af faste ejendomme har været fremsat før — sidst som et led i det kompleks af lovforslag, der tog sigte på en skattereform, i hvilken ejendomsskatterne på en rimelig og tidssvarende måde skulle indgå. I sidste folketingssamling nåede skattereformudvalget ikke det ønskede resultat, selv om man indgående drøftede et lignende forslag og igennem spørgsmål fik oplysninger, som var af betydning for den almindelige debat i udvalget.

I dette efterår foretages som nævnt den almindelige vurdering til ejendomsskyld, og denne skal danne grundlag for beskatningen af fast ejendom i næste 4 års periode. Resultatet vil blive en forhøjelse som konsekvens af den almindelige prisstigning, der er indtruffet her i landet.

Indenrigsministerens lovforslag er en naturlig følge af den højtærede finansministers lovforslag om, at beskatningen af fast ejendom for bygningsskyldens vedkommende fikseres og fastlægges på grundlag af vurderingen af 1950, og at der påbegyndes en afvikling af bygningsskylden fra 1. april 1961.

Det radikale venstre har skrevet i sit program, at bygningsskylden bør fastlægges og afvikles. Nu foreslår den højtærede minister, at afviklingen finder sted over en periode på 40 år. Det er jo en lang årrække, men jeg vil tro, at spørgsmålet i øvrigt må ses i forbindelse med, hvad resultatet bliver med hensyn til grundværdibeskatningen. Ud over de afskrivninger, der ifølge forslaget kan ske på den fikserede bygnings-skyld, er der givet mulighed for nedskriv-

ninger i ekstraordinære tilfælde, f. eks. hvis ejendommens areal er blevet formindsket, eller træbestanden i en skov er blevet formindsket som følge af storm, brand el. lign.

Bestemmelsen i § 11 vedrørende fritagelse for ejendomsskyld, for så vidt det drejer sig om en ejendom, hvortil der hører en frugtplantage på 2 000 m² eller derover, synes at være mere omstændelig end nødvendigt. Personlig vil jeg gerne føje til, at der i sin tid blev fastlagt et grundlag for vurdering af en frugttræbestand, som synes at være urimeligt, idet udviklingen har medført, at den veldrevne frugtplantage må have flere bygninger, hvorved der sker en forhøjelse af vurderingen til ejendomsskyld. Jeg mener derfor, at den omtalte bestemmelse bør nøje overvejes, når man nu tager spørgsmålet op på ny.

Hvad grundværdibeskatningen angår, ligger det jo sådan, at medens bygningsskylden til stat og kommune ansættes på grundlag af 1950-vurderingen og derefter nedskrives, bygger beskatningen af grundværdierne på de fremtidige vurderinger af den faste ejendom. For at undgå de vanskeligheder, som bygningsskattens fastlåsning og senere nedskrivning kunne få for det hidtidige såkaldte ligningsforhold, foreslår ministeren nu at indføre det, han kalder udskrivningsforholdet, gående ud på, at forholdet mellem grundskyldpromille og skatteprocent fastlægges således, at grundskyldpromillen højst må være 5 gange skatteprocenten. Udskrivningsforholdet fastsættes for hver sognekommune af amtsrådet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Indførelsen af ovennævnte udskrivningsforhold vil i det lange løb bevirke, at de højeste grundskyldpromiller går ned, og at de laveste stiger, men derudover vil den indbyrdes skattefordeling i nogen grad blive bestemt af de to faktorer i beskatningsgrundlaget: indkomstmassens størrelse og mængden af fast ejendom.

For købstædernes vedkommende vedtog man i samlingen 1954-55 som et led i forsøget på en udligning af huslejeniveauet en forhøjelse af ejendoms- og grundskyldpromillerne ud over de tidligere faste rammer. Nu foreslås det, at maksimumsgrænsen for grundskyldpromillerne ophæves, hvilket skete for Københavns og Frederiksbjergs vedkommende i 1954. Det er på for-